

စိရိ တိဗ္ဗတု သဒ္ဓမ္မော

ကွယ်လွန်ခါနီး အရေးကြီး

သတ္တမအကြိမ်

၁၃၅၅ ဝဏ္ဏိတ

သုခကရိယိသ(၃)၊ သံဠုရပ်မြို့

သာသနာတော်နှစ်

၂၅၅၈

ကောဇာသက္ကရာဇ်

၁၃၇၆

ခရစ်နှစ်

၂၀၁၄

နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္တု

အာသီသ ကထာ

ဘဝတစ်ခုလုံး၏ ကုန်ဆုံးခါနီး အချိန်သည် ကံနှင့် ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အဖို့ လွန်စွာအရေးကြီးလှသော အချိန်တည်း ။

ကွယ်လွန်ခါနီး အချိန်၌ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စွဲမိ၍ သားသမီးစသည် တို့ ကို စွဲမိ၍ အပါယ်ဘုံသို့ ကျရောက်ကြရသော အဖြစ်တို့ သည် ဘုရား ရှင်၏ ဟောကြားတော်မူသော ဒေသနာတော်တို့ အရလည်းကောင်း မျက်မှောက်ကာလ ဖြစ်ရပ်တို့ အရလည်းကောင်း အလွန်များ ပြားစွာ မှတ်သား၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေကြသော အဖြစ်တို့ တည်း။

ကွယ်လွန်ခါနီး အချိန်၌ ဆင်ခြင်တတ် နှလုံးသွင်းတတ် အာရုံပြုတတ်သောကြောင့် ကောင်းသောဂတိသို့ ရောက်သွားကြသော သာဓကတို့ လည်း များ စွာရှိကြကုန်၏။

သို့သော် မကောင်းသော ဂတိဟု ဆိုအပ်သော အပါယ်ဘုံသို့ ကျရောက်ကြရခြင်းသာများ ပြားကြောင်းကို ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူသော ဒေသနာတော်များ နှင့် လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ စွားကို အထင်အရှားပြသ လျက်ရှိပေသည် ။

ထိုသို့ ဖြစ်ကြရသည် မှာ -

မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်က ကွယ်လွန်ခါနီး အချိန်၌ မဆင်ခြင်တတ်, နှလုံး
မသွင်းတတ်, အာရုံမပြုတတ်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြရသကဲ့သို့ အချို့မှ
ပတ်ဝန်းကျင်၏ ကလျာဏမိတ္တ (မိတ်ဆွေကောင်း) အကူအညီကို
မရရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြရာ -

ဤစာစောင်ငယ်ကို အကြောင်းပြု၍ မိမိကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင်တတ်, နှ
လုံးသွင်းတတ်, အာရုံပြုတတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကလျာဏစိတ်
ကောင်း ကိန်းအောင်း၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကျိုးပြုနိုင်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း ဂတိကောင်းကို ရရှိနိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ သံသရာမှ
ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်း
ဖြစ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

**သုခိတာ ဟောထ၊ ဒုက္ခာ မုဉ္ဇထ ။
ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏိတ
သုခကာရီရိပိသာ(၃)
သံဖြူဇေယျမြို့**

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။

သိရန်မှန်က၊ မကျန်ရအောင်၊

လုံဝစုံလင်၊ အကုန်မြင်၊

သဗ္ဗညုဏ်တော် အစွမ်းတည်း။

(မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး)

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရှင်မှ တပါး အရိယာ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြကုန်သော လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါမှန်သမျှတို့ သည် မိမိတို့ မသိကြရသေးသော သိစရာတို့ များ စွာရှိကြကုန်၏ ။

ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ ပညာအရာ အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ ဧတဒဂ်ရတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီးသည် လည်းကောင်း ဧတဒဂ်ငါးတန်ရတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်စသည် တို့ သည် လည်းကောင်း သိစရာများကို ဘုရားရှင်အားလျှောက်ထား၍ သာ ပိဋကတ်တော်တို့ ၌ မှတ်သားဖွယ် လိုက်နာဖွယ် ကျင့်သုံးဖွယ်တို့ ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များ လေ့လာမှတ်သား ကျင့်သုံးနေကြရ၍ တစ်လောကလုံး တိုင်းတာ၍ မရနိုင်သော ကျေးဇူးတရားတို့ ဖြစ်ပွားနေကြကုန်၏။

သို့ကြောင့်ပင် အချို့သော စာချဆရာတော်များ သည် စာသင်သား တပည့်များအား အကျိုးများ စေချင်းငှာ စာပေများကို ပို့ချပေးပြီးနောက်

-

"မသိတာ အမှန်ရှိပါသကွယ့်၊ မမေးတာ မောင်တို့ တာ၊ ယောင်ဖို့ ရာ က အလွန်များ " စသော ဆုံးမစကား ဆောင်ပုဒ်တို့ ဖြင့် စာပေပို့ချပြီး နောက် မူရင်းပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပာယ်၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်၊ ဋီကာဆရာ၏ သဘောထား၊ ကေစိဆရာ၊ အပရေဆရာတို့ ၏ အယူအဆ၊ ကျမ်းပြုဆရာ၏ အတ္ထုနောမတိစသည် တို့ ဖြင့်လည်းကောင်း ။

သဒ္ဒါနက်(သဒ္ဒတ္တ)၊ အဓိပ္ပာယ်နက်(အဓိပ္ပာယတ္တ)၊ ဝေါဟာရနက် (ဝေါဟာရတ္တ)စသည် တို့ ဖြင့်လည်းကောင်း လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှသော သဒ္ဒါ အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ ၏ သဘောကိုနားလည်စေလို၍ သိလိုသည် များကို မေးကြရန် စေတနာဖြင့် ဖိတ်ခေါ်တော်မူလေ့ရှိ၏။

ထိုသို့မေးမြန်းခွင့် ရခြင်းဖြင့် စာသင်သား အရှင်မြတ်များ သည် မိမိ တို့ အတွက်ရော သာသနာတော် အတွက်ရော သံသရာအတွက်ပါ လွန်စွာကျေးဇူးများကြရလေသည် ။

ယခုမေးထားသော မေးခွန်းသည် လည်း မေးထားသူ အတွက်သာမ က အများ နှင့်ပါသက်ဆိုင်၍ တမလွန်အတွက်ရော သံသရာအတွက်ပါ အကျိုးများ နိုင်ခြင်းကြောင့် စွမ်းနိုင်သမျှ ကြိုးစား၍ ဖြေဆို ရေးသားအ ပ်သတည်း ။

ဆရာဝန်မတစ်ဦး မေးခွန်းထူး

"သူမသည် သားဦးကိုယ်ဝန်ကို မွေးဖွားစဉ် သွေး(၁၁)ပုလင်းသွင်းရပြီး 'မရနိုင်တော့'ဟု ယူဆရသော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားသော်လည်း သတိရချိန်လေးများ တွင် 'ဘုရား,တရား,သံဃာ,ဆရာ,မိဘ၊ ဘုရား,တရား,သံဃာ,ဆရာ,မိဘ'ဟူ၍ သာ စိတ်ထဲမှ အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ဆို၍ သေကံမရောက် သက်မပျောက်ဘဲ ပြန်လည်ကျန်းမာလာခဲ့ရသည်။ ။ ထိုစဉ် အချိန်က ထို့ထက်ပို၍ မည်သို့မျှ အာရုံမပြုနိုင်ခဲ့ချေ။

သူမ၏ အစ်ကို ကွယ်လွန်ခါနီး အချိန်၌ လည်း ကွယ်လွန်တော့မည် ဆိုသည် ကိုလည်း သိပါလျက် သတိလည်းကောင်းနေပါလျက် 'ဘုရား,တရား,သံဃာ,ဆရာ,မိဘကို အာရုံပြုပါ' ဟူ၍ သာ အကြိမ်ကြိမ် သတိပေးနိုင်သော်လည်း ထို့ထက်ပို၍ ဘာမျှမပြောပြနိုင်ခဲ့ချေ။

ဤကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင် ကွယ်လွန်ခါနီး အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသော် မည်ကဲ့သို့ ဘုရားအစရှိသည် ကို အာရုံပြုနှလုံးသွင်းရမည်, စိတ်ထားရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကွယ်လွန်ခါနီးဖြစ်လောက်အောင် ရောဂါဝေဒနာများကို ခံစားနေရသော အခြားသူများကို တွေ့ကြုံလာခဲ့သော် ထိုသူများ နှလုံးသွင်းတတ်,စိတ်ထားတတ်အောင် မည်ကဲ့သို့ အသိပေးသင့်ဆောင်ရွက်သင့်သည် များကိုလည်းကောင်း သိရှိလိုပါကြောင်း" လျှောက်ထားသည်။ ။

တမလွန်အတွက်ရော သံသရာအတွက်ပါ လွန်စွာအရေးကြီးလှသော မေးခွန်းမျိုးဖြစ်သည်။ ။ ပြင်းထန်လှသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကိုဖြစ်စေ နာတာရှည်ရောဂါ ဝေဒနာများ နှင့် ကင်ဆာစသော ရောဂါဝေဒနာဆိုးများကိုဖြစ်စေ ကွယ်လွန်ခါနီး အရေးကြီးလှသော အချိန်များ တွင် ရင်ဆိုင်ရတတ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာများကိုဖြစ်စေ ခံစားကြရစဉ် -

မိမိတို့ လက်ရှိရင်ဆိုင်နေကြရသော ရောဂါဝေဒနာများ နှင့် ဆင်းရဲမှုတို့ သည် အသေချာဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သည်။ ။

ထိုရောဂါဝေဒနာများ နှင့် ဆင်းရဲမှုတို့ သည် အသုံးမချတတ်ပါက ရန်သူများ အဖြစ် အဆိပ်အတောက်များ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားတတ်ပြီး၊ အသုံးမချတတ်ပါက မိတ်ဆွေကောင်းများ အဖြစ် တန်ဖိုးရှိလှသော ဆေးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားတတ်၍ အသုံးမချတတ်ရန် လွန်စွာအရေးကြီးလှသည်။ ။

ထိုအသေချာဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ စိုးရိမ်ပူပန်မှု၊ မကျေနပ်မှု၊ အားငယ်မှု၊ ဝမ်းနည်းမှုစသည် တို့ ဖြစ်နေလျှင် ထိုဆင်းရဲဝေဒနာများ သည် ရန်သူများ အဖြစ်၊ အဆိပ်အတောက်များ အဖြစ် ရောက်ရှိသွားပြီး တမလွန်အတွက်ရော သံသရာအတွက်ပါ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်။ ။

ထိုအသေချာဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အကြောင်းပြု၍ ထိုဆင်းရဲဝေဒနာများကို ပယ်စွန့်ရန် (ထိုဆင်းရဲဒုက္ခတို့ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒ္ဒယသစ္စာကို ပယ်စွန့်၍ ထိုကဲ့သို့သော ဆင်းရဲဝေဒနာဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို ချုပ်ငြိမ်းစေရန်) ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဘုရားရှင်ထံသို့ အာရုံရောက်စေရန်ကြိုးစားရမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ အာရုံပြုရမည်။ ။

ထိုဆင်းရဲဝေဒနာဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ခတရားတို့ ၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်တရားတော်၏ ငြိမ်းအေးမှုသဘော၊ ချမ်းသာမှုသဘောတို့ အာရုံပြုရမည်။ ။

ထိုဆင်းရဲဝေဒနာဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ခတရားတို့ ၏ ချုပ်ငြိမ်းစေရန် အားထုတ်တော်မူကြသော သံဃာတော်များကို အာရုံပြုရမည်။ ။

ထိုသို့ အာရုံပြုရာတွင် တစ်ပါးကိုဖြစ်စေ နှစ်ပါးကိုဖြစ်စေ သုံးပါးလုံး ကိုဖြစ်စေ မိမိစွမ်းနိုင်သလို သို့မဟုတ် သင့်တော်သလို အာရုံပြုရမည်။

ထိုသို့အာရုံပြုပြီးနောက် မိမိရင်ဆိုင်နေရသော အသေချာဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာများ ၏ ငြိမ်းအေးမှုကို လိုလားလျှင် ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း မိမိတို့ ၏ ခန္ဓာတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲဝေဒနာစသည် တို့ ကို ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း ရှုမှတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမည်ဖြစ်သည် ။

ထိုသို့ကြိုးစားရှုမှတ်နိုင်ပါက (အသုံးချတတ်ပါက) မိမိတို့ ခန္ဓာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ရောဂါဝေဒနာများ ဆင်းရဲမှုများ သည် မိမိတို့ အတွက် အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးများမှ လွတ်မြောက်စေ၍ မဂ်ချမ်းသာ ဖိုလ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာများကို ပေးစွမ်းတတ်သော မိတ်ဆွေကောင်းများ သဖွယ် ရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်သည် ။

မိမိတို့ အတွက် လက်ရှိရင်ဆိုင်နေရသော ရောဂါဝေဒနာများ သည် ဆင်းရဲဒုက္ခများ အပြင် တစ်သံသရာလုံး ကုစား၍ မရခဲ့သော ကိလေသာစသော ရောဂါဆိုးကြီးများကိုပါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော တန်ဖိုးရှိလှသော ဆေးများ သဖွယ် ရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်သည် ။

သူတော်ကောင်းများ နည်းယူထား

ထိုကဲ့သို့ လက်ရှိရင်ဆိုင်နေရသော အသေချာဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သော ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ကြောင့် မိန်းမောတွေဝေရခြင်း ဆင်းရဲဒုက္ခများကိုအသုံးချပြီး ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြု၍ မီးဖွားခဲ့သော ရှင်သီဝလိမထေရ်မြတ်၏ မယ်တော်ဖြစ်သော သုပ္ပဝါသာမင်းသမီး၏ နှ

လုံးသွင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပြင်းထန်လှသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အသုံးချ၍ ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုပြီး နတ်ရွာစံသွားသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ နှလုံးသွင်းမှုကိုလည်းကောင်း နည်းယူကြရမည်ဖြစ်သည်။ ။

သုပ္ပဝါသာ နည်းယူစရာ

ရှင်သီဝလီမထေရ်၏ မယ်တော်ဖြစ်သော သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးသည်

-

ရှင်သီဝလီ လောင်းလျာသူငယ်ကို ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကိုယ်ဝန်ကြောင့် မိန်းမောတွေဝေရခြင်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားရစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အကြောင်းပြု၍ တစ်နည်းအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အသုံးချ၍ -

"ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ ကို ပယ်စွန့်ခြင်းငှာ ဟောတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေစွတကား...။

ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ ကို ပယ်စွန့်ရန် အားထုတ်တော်မူသော သံဃာတော်သည် ကောင်းစွာကျင့်တော်မူပါပေစွတကား...

။

"ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ မရှိသော နိဗ္ဗာန်တရားတော်သည် အလွန်ချမ်းသာပါပေစွတကား.." ဟူ၍ -

"သားဖွားမှုနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဒုက္ခကို သားဖွားဖူးသော

အမျိုးသမီးများ သာ နားလည်နိုင်ကြသည် "ဟူ၍ ဆိုရိုးတွင် လောက်အောင် ဆင်းရဲပင်ပန်းလှသော လက်တွေ့ရင်ဆိုင်နေရသည် ဖြစ်၍ အသေချာဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို -

မိတ်ဆွေကောင်းအဖြစ် တန်ဖိုးရှိလှသော ဆေးအဖြစ် အသုံးချ၍ ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုသွားပုံမှာ လွန်စွာနည်းယူသင့်လှသည်။

ဤနေရာ၌ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီးသည် ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုရုံမျှသာပြုမည်ဟု မယူဆသင့်ပါ တရားဘာဝနာ ရှုမှတ်မှုလည်း ရှိမည်သာဖြစ်သည်။

သုပ္ပဝါသာမင်းသမီးသည် သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်နှင့်တကွ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝကစသော မထေရ်မြတ်ကြီးများ နှင့်ပါ လွန်စွာ အကျွမ်းဝင်လှ၍ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အာရုံပြုရုံမျှသာ ပြုမည်မဟုတ်ဘဲ ဘာဝနာရှုမှတ်မှုလည်း ရှိမည်သာဖြစ်သည်။

အချို့သူတော်ကောင်းကြီးများ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ သည် ဘာဝနာရှုမှတ်မှု၌ အခက်အခဲများ ရှိလာသောအခါ ဘုရားဂုဏ် တရားဂုဏ် သံဃာဂုဏ်တော်များကို ပွားများ ၍ တစ်နည်းအားဖြင့် ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ တွင် တစ်ပါးကိုဖြစ်စေ နှစ်ပါးကိုဖြစ်စေ သုံးပါးလုံးကိုဖြစ်စေ အာရုံပြု၍ "ဘာဝနာအားဆေး"အဖြစ် ဂုဏ်တော်ပွားများမှုကို လက်ကိုင်ပြုတော်မူကြသည်။ ။ ထိုသို့ အာရုံပြုပြီးနောက် စိတ်ထဲတွင် အနှောင့်အယှက်ကင်းပြီး ကြည်လင်မှု ရှိမှ သာ ဘာဝနာပွားများမှုကို ဆက်လက်ရှုမှတ်တော်မူကြသည်။

ဗိမ္ဗိသာရ နည်းယူကြ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် - မြန်မြန်နတ်ရွာစံစေရန် စီစဉ်ထားအပ်သော ကြာကြာထိုင်၍ အိပ်မရအောင် လွန်စွာပူပြင်းလျက် အခိုးခြောင်းခြောင်းထွက်သော သံလှောင်အိမ်၌ ခြေဖဝါးကို သင်တုန်းဓားဖြင့် ဖွန်းပြီး ဆီဆားတို့ ဖြင့်နယ်၍ ရှားမီးကျိုးတို့ ဖြင့် အကင်ခံရသောအခါ -

ဒေဝဒတ်အပေါ်၌ လည်းကောင်း သားတော်အဇာတသတ်၏ အပေါ်၌ လည်းကောင်း အဇာတသတ်မင်းသား၏ အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြသော အာဏာသားများ အပေါ်၌ လည်းကောင်း မိမိ၏ ကံကြမ္မာအပေါ်၌ လည်းကောင်း မကျေနပ်မှု(ဒေါသ) လုံးဝမဖြစ်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကြောင့်လည်း စိတ်ဆင်းရဲမှု စိုးရိမ်ပူပန်မှု ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုစသော အကုသိုလ်တရားများ လုံးဝမဖြစ်စေဘဲ -

ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အကြောင်းခံ၍ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲဝေဒနာများကို အသုံးချ၍ -

"အဟော ဗုဒ္ဓေါ = ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ပယ်ခြင်းငှာ ဟောတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် အော်..အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွ။

အဟော ဓမ္မော = ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်တရားတော်သည် အော်..အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွ။

အဟော သံဃော = ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ရန်အားထုတ်တော်မူကြသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်များသည် အော်..အံ့ဩဖွယ်ရှိပါပေစွ။ " ဟူ၍ ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကိုသာ အာရုံယူအောက်မေ့တော်မူလျက် နတ်ရွာစံတော်မူရှာလေသည်။

ဤနေရာ၌ လည်း ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် သောတာပန်အရိယာ သူ
တော်ကောင်းမင်းကြီးဖြစ်၍ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အာရုံပြုရုံမျှသာ ပြုမ
ည်မဟုတ်ဘဲ ဘာဝနာ ရှုမှတ်မှုလည်း ရှိမည်သာဖြစ်သည်။ ။ ထင်ရှားလှ
သော သာဓကမှာ -

လမ်းမလျှောက်နိုင်ရန် ဓားခွဲပြန်

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် မိမိအားချုပ်နှောင်ထားအပ်သည့် သံလှောင်
အိမ်အတွင်းသို့ ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီး ဝင်ခွင့်မရတော့သော အချိန်မှ စ၍
အစာအာဟာရမှီဝဲခြင်း မရှိတော့သော်လည်း ကြာကြာထိုင်၍ အိပ်၍ မ
ရလောက်အောင် လွန်စွာပူပြင်းလှသော သံလှောင်အိမ် အတွင်းဝယ် လူး
လာတုံ့ခေါက် စကြိုလျှောက်လျက် မိမိရရှိပြီးသော သောတာပတ္တိဖိုလ် ချ
မ်းသာဖြင့်သာမျှတတော်မူရာ မင်းကြီး၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အတ္တဘောသည် အ
လွန်အလွန် တင်တယ်၍ နေလေ၏။

အဇာတသတ်မင်းသည် "အချင်းတို့ ငါ့ခမည်းတော်သည် အစာအာ
ဟာရ မရှိပါဘဲလျက် ဘယ်လိုနည်းဖြင့် မျှတနေသနည်း" ဟု မေး၍ "အ
ရှင်မင်းမြတ် ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးသည် လူးလာခေါက်ပြန် စကြို
သွားခြင်းဖြင့် မျှတတော်မူနေပါသည် ၊ ထိုခမည်းတော် မင်းတရားကြီး
၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောသည် လည်း ရှေးကထက်သာလွန်၍ တင့်တယ်
နေပါသည် "ဟု မင်းချင်းများ ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ကြားသိရ၍ "ယ
ခုအခါ ထိုခမည်းတော်၏ လူးလာခေါက်ပြန်စကြိုသွားခြင်းကို ပယ်ရှား
စေအံ့"ဟု ကြံစည်ပြီးလျှင် "ငါ့ခမည်းတော်၏ ခြေဖဝါးတို့ ကို သင်တုန်း
ဓားဖြင့် ဖွန်းကြ၍ ဆီနှင့်ဆားတို့ ဖြင့် လိမ်းသုတ်နယ်ပြီးလျှင်
အလျှံကင်းမဲ့ ရဲရဲညီးညီး ရှားမီးကျိုးတို့ ဖြင့် ကင်ကြကုန်လေ" ဟု ဆတ္တာ

သည် တို့ ကို စေခိုင်းလေ၏။

ထိုသို့ စေခိုင်းခြင်းကြောင့်ပင် အစာအာဟာရမရှိသော်လည်း စကြို
လျှောက်၍ မျှတနေရရှာသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် စကြိုမလျှောက်နိုင်
တော့ဘဲ စေတီတော်ရင်ပြင်ဝယ် စွန့်ပစ်အပ်သောပန်းကဲ့သို့
ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့ကာ နတ်ရွာစံတော်မူရရှာသည်။

ဘာဝနာစွမ်း အံ့မခန်း

သတိထားရမည်မှာ -

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် သံလှောင်အိမ်၌ အချုပ်အနှောင် ခံရချိန်မှ စ
၍ ဝေဒဟိမိဖုရားကြီးမှ တစ်ပါး မည်သူနှင့်မျှ တွေ့ခွင့်မရတော့ဘဲ ဝေ
ဒဟိမိဖုရားကြီးအထံမှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆောင်ယူလာသော အစာ
အာဟာရဖြင့်သာ မျှတတော်မူရရှာသည်။

ဝေဒဟိမိဖုရားကြီး သံလှောင်အိမ်အတွင်း ဝင်ခွင့်မရတော့သော
အချိန်မှ စ၍ အစာအာဟာရလည်း လုံးဝပြတ်သွားတော့သည်။

ဤအချိန်သည် ‘ဘာဝနာသတိ’မရှိသူတို့ အဖို့ စိတ်ဆင်းရဲစရာ ဝမ်း
နည်းစရာ မကျေနပ်စရာစသည် တို့ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိသွားရ
မည်ဖြစ်သော်လည်း ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ထိုသို့မဖြစ်စေဘဲ သောတပ
တ္တိဖလသမာပတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ အာရုံပြုတော်မူနိုင်ခဲ့သည်။
ထိုသို့ အာရုံပြုနိုင်သည် မှာ ဘာဝနာရှုမှတ်မှု၏ သတ္တိတည်း။

ထို့ကြောင့် အစာအာဟာရပြတ်လတ်နေရုံမျှမက ကြာကြာထိုင်၍ အိ
ပ်၍ မရနိုင်လောက်အောင် ပူပြင်းလှသော၊ မည်မျှလောက်မျှလည်း ကျ
ယ်ဝန်းမည်မဟုတ်သော သံလှောင်အိမ် အတွင်းဝယ် မလျောင်းနိုင် မထို

င်နိုင်စေကာမူ စကြိုလျှောက်၍ သာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို အာရုံပြုတော်မူနိုင်ခဲ့သည် မှာ ဘာဝနာရှုမှတ်မှု၏ သတ္တိတည်း။ ။

ထို့ကြောင့် အဆိုးဝါးဆုံးနှင့် အဆင်းရဲဆုံးသော အခြေအနေတွင် အကောင်းဆုံးနှင့် အချမ်းသာဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနိုင်ခြင်းရှိသော သောတာပန်အရိယာဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် နတ်ရွာစံခါနီး အချိန်၌ လည်း ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အာရုံပြုရုံမျှသာ ပြုမည်မဟုတ်ဘဲ ဘာဝနာ ရှုမှတ်မှုလည်း ရှိမည်သာဖြစ်သည်။ ။

‘ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကိုသာ အာရုံယူအောက်မေ့တော်မူလျက် နတ်ရွာစံရှာတော်မူလေသည် ’ ဆိုသည် မှာ ဘာဝနာရှုမှတ်မှု မပြုမီ ဘာဝနာအားဆေးကို အသုံးပြုသောအနေဖြင့် ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ရှေးဦးစွာအာရုံပြုသော သဘောဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ။
